

KAPITALİZM
OLDURUR

FEVKALADE
TEHLİKELİ

fanzin

mayıs 2011

sayı 02

Duydun mu, 'kadınlar sokakta' eylem yapıyor. Kendilerine 'Anarşist Kadınlar' diyorlarmış. Bir şarkı söylüyorlar **"isyan iktidara, kadınlar el ele direnişe"** diyorlar.

Duydun mu, mutfaktan, fabrikadan çıkın **sokaklarda buluşalım** diyorlar.

1 Mayıs haberlerini izlerken tv de gördüm onları, isyan çığlıklarıyla horana duruyorlardı. Genç, yaşlı, çoluk çocuk ellerinde **kara mor bayraklarla** yine isyan deyip koşuyorlardı.

Kadınlara dil uzatanlara anında cevap veriyorlar, "burası bok kokuyor Engin yine sıçmış" diyerek adamın işyeri önüne koku bombaları atmışlar, gülmekten kırıldım :)) ayy valla alem kadınlar...

Savaşa da karşılar, her yerden varmış aralarında kürdünden tut gürcüsüne kadar, hatta vicdani retlerini de kendi dillerinde açıklamışlar.

Duydun mu, dertleri bin bir türlü bu kadınların; **deredeki suyu, köylünün toprağını satanlara karşı da sokaklarda** direniyorlar. Sadece su, toprak için değil, insan içinde. Ben bizzat direnişteki bir işçinin ağzından duydum; sen git marketlerdeki kadın pedlerinin üzerlerine yapıştır **'boykot'** diye stickerları bütün ürünler fabrikaya bir bir geri gönderilmiş.

Ee ne olmuş sonra?

Ne olacağımı var, iyi olmuş **gözü dönmüş patronlara.**

Şimdi de bu Kadınlar **"kapitalizmin güzelliği öldürür"** diyorlar, tam anlayamadım ne demek istiyorlar "fevkalade tehlikeli" fanzinlerini alıp okuyacağım.

DUYMAYAN KALMAYACAK!

KADINLAR SOKAKTA

Bizler küresel kapitalizmin ataerkil düzeni meşrulaştırarak kadınlar üzerinde çifte baskı uyguladığı bir düzende, iktidarların, yasaların, sözde eşitlik, adalet ya da hak aldatmacalarının karşısında olan anarşist kadınlar olarak yeni bir örgütlenme pratiğini hayata geçirdik. Kapitalist sistemle kol kola girmiş ataerkil kültürün, ezilen kadını hem cinsiyeti hem de emeği hasebiyle sömürdüğü bir düzende, 'korunması ve saklanması gereken' ziynet eşyası haline gelmiş yaşamlarımızı geri almak için mücadele ediyoruz. **Bu mücadele-**
nin öznesi olan kadınların çalıştıkları fabrikalarından, ofislerinden, mağaza tezgahlarından, evlerinden ya da kasiyer koltuklarından, yani kafa, kol ya da duygusal emeklerinin sömürüldüğü her yerden ayakla-
narak özgürlüğü sokaklarda araması gerektiğine inanıyoruz.

Ekonomik düşünceye yabancı ve ona düşman olan dayanışmanın, duygudaşlığın, karşılıklı yardımlaşmanın ve sempatinin kişisel çıkar arayışlarını kovaladığı bir dünyanın, rekabet içinde tüketimin nesnesi olmayı reddeden sakinleri olarak, paylaşılan, pratikle yoğrulmuş yaşamı inşa etmeyi ve yaşanılabilir kılmayı hedefleyen bir çaba içinde yoldaşız. Sadece 'birlikte tüketerek' gelişebilen tüketim arkadaşlıklarına karşı, üreterek paylaşmanın değerini göstermek istiyoruz. **Devrimi ertel-**
emek yerine, hemen şimdi burada devrime başlıyor, devrim yapılmaz, devrim olunur diyoruz. 'Paylaşmak güzeldir' dövizlerimizle Kadıköy'de kurduğumuz yemek masasında, yöreleri Mezopotamya'dan Karadeniz'e uzanan kadınların horonlarla, davullarla dans ederek evlerinde yaptığı yemekleri sokakta paylaşması, küresel piyasanın dayattıklarının karşısında duran 'paylaşım yoldaşlığının' aynadaki görüntüsünden başka bir şey değildi.

Erk'ek dünyanın kadına yönelik uyguladığı her türlü meşru şiddetin, yaşamlarımızı kontrol eden kuklaları olmayı reddediyoruz. Kadın cinayetleri, tecavüz ve tacizlerin, namus kisvesi altında erkek için 'kabul' kadın için ise 'hak' görüldüğü bir ülkede bizler zorlu bir yola baş koyduk. Metro istasyonlarında yaptığımız kadın cinayetlerini konu alan eylemlerimiz esnasında bu eylemlerden rahatsız olan ataerkil mantığın, yaptığımız şiddet tiyatrosuna bile tahammül edemeyen polisin eylemlerimize uyguladığı müdahalenin, bizim aslında olmamız gereken yerde, yani sokakta olduğumuzu gösterdiğini biliyoruz.

Sistemin kadınlara dayattığı 'güzellik anlayışının' kapitalizmin en meşru silahlarından biri olduğunu, gün ve gün tahakkümü altına alındığımız bu güzellik çıkmazının, modern kültürün kadını eve, 36 bedene ve yarattığı 'modern hapishaneye' kapatmak için bir baskı aracı olduğunu söylüyoruz.

Seçme ve seçilme hakkına sahip olduğu için kendini özgür sanan kadının, 2 kilo fazlası olduğu için denize bile giremediği bir dünyada yaşamak istemiyoruz. Alet olmuyoruz,

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ne ilk defa bizlerle yanyana olan Karadeniz'in İsyankar Kadınlarıyla birlikte Hes projelerine karşı 'dereler gümbür gümbür, kadınlar özgür' sloganları attık. Çünkü bir gün değil her gün bizimdir, çünkü bizler ne devletle, ne de erkle uzlaşmayı kabul etmiyoruz. Uzlaşmak kaybetmektir. **İsyan ediyoruz. Devletten dilenmeyeceğiz, sığınmayacağız, isyanla sokakta özgürleşeceğiz.**

Bizler evde, işte ve yaşamda sömürülen kadınlarız, sadece fabrikada kol gücüyle değil görünmeyen emeğiyle de yaşamı var eden işçileriz, militarist tahakküm altında ezilen erkeğiz, okulları hapishanelere çevirenlere başkaldıran anarşist lise-lileriz, doğaya karşı vahşi insanmerkezciliği ilke edinenlere inat yaşam için direnen **Karadenizliyiz, Munzurluyuz, ulus-devlet anlayışı altında yok sayılan Kürt'üz, topraklarından katledilerek sürülen Ermeni'yiz, Cumartesi Annesiyiz, homofobi ve heteroseksist anlayış tarafından aşağılanan eşcinseliz, transseksüeliz, dayak yiyerek öldürülen fail-i meçhul bir göçmeniz, Chiapas'ta yerliyiz, Gazze'de taş atan çocuğuz.**

Bugün küresel dünyanın, insanın kafasının içindekinden bihaber olmayı ders haline getiren ve dünyayı kendi kutbundan çekştirerek karşısında gördüğü her canlı organizmayı varlığından kopartmak için can hıraç "yok sayan" anlayışının canına okumak istiyoruz. **Küresel dünyada ezilen özneler olarak, iktidar neredeyse biz de o alanda direnerek varlık mücadelemizi gösteriyoruz.**

1 Mayıs'ta da örgütlü bir anarşist mücadelenin içinde kendi öznelliğimizi de vurgulayarak, kadının ruhunu sokaklara taşımak için kara mor bayraklarımızla alanda yerimizi aldık. **"Hayatlarımız çalınmadan hayallerimiz buluşmalı"** pankartıyla, bütün bu sefaletin içinde kazanılmış olduğu sanılanın bir alan değil, hayal ettiğimiz yaşam olması gerektiği vurgusunu yaptık. İsyan etmek zorundayız, yaşamlarımız çalınmadan, **şimdi, şu anda!**

KADIN VE KAPİTALİZM

Kapitalizmin biz kadınlar için mülkiyetle ve tarımla birlikte yerleşik yaşama geçişin ardından köleleşen ve günümüzde bu köleliğe gönüllü bir toplumu ifade ediyor. **Bu gönüllü kölelik ise kadının metalaşan tüm yaşamsal değerler gibi alınıp satılan bir hale gelmesinin kaçınılmaz sonucudur.**

Kapitalizm bugün itibarıyla insan ilişkilerinin sonsuz yıkımı ve kadın erkek ilişkileri arasında kurulan tahakkümcü sömürünün de yaratıcısıdır. **Egemen anlayışı güçlendiren ve hızıyla bütün algılarımızda geldikler açan bir ilizyondur kapitalizm. Ve bizler bu ilizyonun gönüllü köleleriyiz.**

Şimdi kendini özgür hissededen insanlar bile şehir hayatının, tüketim toplumunun kaçınılmaz birer parçasıdır. İnsanlar artık taksitle ev, araba, beyaz eşya borcu yapıyor, taksitle evleniyor ve aile kuruyorlar. Sonra da bu borçları ödeyebilmek için çalıştıkları işin ve sistemin kölesi oluyorlar. Kapitalizmde insan hayatı böyle akıyor ve sırtta borç çoğaldıkça kapitalizmle yapılan anlaşmaların geri dönüşü mümkün olmuyor.

Kredi kartlarını nasıl ödeyeceklerinin derdine düşen insanların yaşama dair umutları bu kısır döngünün içinde sıkışıp kalan sendromlara dönüşüyor. Bu sendrom; "Her şeyi parayla satın almak zorundasın." sendromudur. Bu herşey, herşeydir; dokunabildiklerimiz ve dokunamadıklarımızdır.

Bu yüzden parayı hayatın merkezine koyan kapitalizm para bir gün ortadan kalksa bile artık yıkılması mümkün olmayan bir mekanizmaya dönüşmüştür. Dokunamadıklarımız; duygularımız ve hayallerimizdir.

Erkek egemen zihniyet ve toplumda kapitalizmin bir ürünüdür. Kapitalizm kadınların hem ekonomik, hem sosyal, hem özel alanda çeşitli sömürlere maruz kalmalarını sağlar. Kadınların sınıfsal koşulları ve konumları ne olursa olsun; şiddet (dayak, taciz, küfür vb.) gelenek(töre, berdel, recm, başlık parası vb.)ahlak (namus) gibi baskı araçlarıyla kendini gösterir. Sınıfsal olarak yoksul kadın ise toplumsal eşitlik ve adaletten de yoksundur. Özel alanda aile ve evlilik kurumuyla baskılanan kadın ise hem görünmeyen emeğin, hem de toplumsal statü de ev kadını imajıyla silikleşmenin sonucunu yaşamaktadır. Kadın böylece her alanda ve her koşulda bir iktidarın altında baskılanmakta ve kapitalizm içerisinde ezilmektedir.

Egemen anlayış, günümüz kapitalizmiyle birlikte daha da güçlenmiş ve kadın bir meta'ya dönüşmüştür. Sadece kadın değil tabiyki kapitalizm tüm canlılar ve doğa üzerinde de bir baskı oluşturur. **Ama bizler bu yazımız da kadını esas aldığımız için bu ekseninde yazmaya çalışacağız.**

Metalaşan kadın tıpkı bir reklam ürünü gibi pazarlanmaktadır. Bu bir anlamda erkeğin mülkü olmuş kadının satın alındığında her şekilde kullanım hakkına sahip olunması durumudur. **Artık kadın erkeğin malıdır. Kapitalizm içinde durum benzerdir. Kadın bedeni ve kadınlık kapitalizmin tüketim anlayışında büyük bir paydadır.** Bunun örneklerini birçok reklam filminde de görebiliriz. (magnum aslında kadın bedenini temsil eder ve kadının dondurmaya ağızına götürmesi oral seks ile bağdaştırılır) ya da (evde koltukta maç seyreden kocasına yemek hazırlayan ve karşılığında takdir edilen kadın imajı; erkekler çalışkan kadınları sever repliği gibi.)

Günümüzde neredeyse kadının her şeyi sistem tarafından değerlendirilebilir, kullanılabilir hale geldi. Kadın 'güzellik' anılan bir cins değildi ve bir pazarlama aracı olarak düşünülemezdi bile. **Kapitalizm her şeyin alınıp satılabileceğini, paranın en önemli güç ve değer olduğunu ispat ettiğinden bu yana, yeryüzündeki her canlının, nesnenin, varlığın da meta haline gelmeni sağladı.** Eskiden köleler, cariyeler vardı. Sonra insan düşüncesi kendi içinde devrim yaptı ve demokrasiyle; gönüllülüğü ve kabullenmeyi getirdi. Artık zaten herkes işini gönüllü seçiyordu.

Kadında bu kölelikte yerini aldı. Güzellik gazetelerde, televizyonlarda ve her yerde görünür olmaya başladı. Yakın zamanlarda gazetelerde ki kadın fotoğrafları bile toplumsal ahlak anlayışında ayıp niteliğindeydi. Ama sınırlar kısa süre içinde aşıldı.

Bu anlamda dünya 1968 hareketiyle birlikte düzeni sallamıştı. Bu tarihler kadının özgürleşme hareketinde önemli bir rol oynamıştı. Kadın bütün feodal geleneksel bağlarından ve erkekten özgürleşiyor ve üstelik bunu kendisi yapıyordu. 68'de belki de kadının erkeğe ihaneti ilk kez bu kadar politik bir temelde hazırlandı. Cins ve ırk ayrımcılığına karşı adeta savaş açılmıştı. Ancak Kapitalizm bu dönemden çok güzel dersler çıkardı ve yükselen enerji ile savaştı; tersine onu içine dâhil etti ve gücünden faydalandı. **Ne yazık ki bugünün kapitalistleri 1968 kuşağının temsilcileridir ve içlerinde yoğunlukla da kadınlar vardır.**

Kapitalizm her şeyi kendi istediği şekilde kullanırken ve biz de bunun içinde yaşarken, çocuk da yaparım kariyer de nispetiyle biraz da kendi doğasını sorgulamadan, erk'in karşısına dikilen kadının mücadelesinin geldiği nokta tam da burasıdır.

Gelinen noktada kapitalizmle kadının hem ciddi bir vicdan muhasebesi hem de ciddi bir savaşı söz konusudur.

Bugün güzelleşmek uğruna birer tüketim özneleri yine aynı şekilde üretici öznelerine dönüşen biz kadınlar öncelikle bunu reddetmeliyiz. Tüketimle olan ilişkimizi kendi bakış açımızla dönüştürmeli ve alternatiflerini bulup yaratacağımız bir yaşamda buluşmalıyız.

Biz Anarşist Kadınlar bu yaratıma bugünden başlıyoruz. Anti-kapitalist bir yaşam kurma çabamız öncelikle kapitalizmi çok iyi tanımaktan geçiyor biliyoruz.

Tanıdıkça paylaşacağımız bilgiler etkileşim alanımızı daha da büyütecek. Kadınlar sokakta isimli sitemizde edindiğimiz tüm bilgileri karşılıklı aktarımlarla yapmayı planlıyoruz. Bu bilgiler küresel kapitalist şirketlerin güzelleştirmek uğruna bizlere verdikleri büyük zararları ve sömürüyü barındırıyor. Piyasanın potansiyel tüketicileri olarak görülen biz kadınlar kendi hayatlarımızdan başlayarak kapitalizmle olan tüm bağlarımızı kesmeyi sürdüreceğiz. **Yaşamsal pratiklerle bu deneyimleri paylaşarak dayanışma ağlarını da büyüteceğiz.** Dünyanın farklı yerlerindeki kadınlar bu deneyimleri zaten yaşamaktadırlar. Latin Amerika'daki kadın hareketleri bize bu noktada ilham kaynağı olmuştur.

“Kapitalizmin güzelliği öldürür” diyerek yüreğinde yeni bir dünya taşıyan ve hayal eden bütün kadınları bu yaşamsal dönüşümü gerçekleştirmeye çağırıyoruz.

Hayatlarımız çalınmadan hayallerimiz buluşuyor.

Bizler, devlete, otoriteye, cinsiyetçiliğe, mülkiyete, milliyetçiliğe, militarizme, köleliğe ve efendiliğe karşı olduğumuz için anarşistiz.

Bizler kadınız. Çocukken oyuncak silahlarla tanışmış, öğrenciyken her sabah nizami sıraya sokularak Türklükle terbiye edilmiş, beden eğitimi ve milli güvenlik derslerinde sınıf arkadaşlarıyla “askere hazırlanmış”, gerekirse bu millet için “gözünü kırpmadan” canından geçeceğine söz verdirtilmiş, oğlunu, sevdiklerini, kardeşlerini “feda etmeye” gönüllü militanlar olarak yetiştirilmek istenen, bedenleri her gün farklı yollarla sömürülen, erk, ata, şeref, namus, millet kelimelerinin kadını ayaklar altına almadan bir adım dahi atamayacağını bilen, televizyonda, gazetelerde hamasi nutuklarla vatan için “öldürmeyi” ve “kardeş kanı dökmeyi” ilmik ilmik örerek, ölümü kimlik haline getirmemizi isteyen katil devletin, savaşta, sokakta, evde, her gün teker teker tecavüz ettiği kadınlarız.

Bizler militarizmin hem görünen, hem de görünmeyen özneleriyiz. Bu toprakların yaşadığı en büyük acıların beşiği Kürdistan’da, artık devletin dahi kendi yarattığı yıkıma gözlerini kapayamayacağı inatta bir direnişe tanıklık ediyoruz. Görünen özneleriz çünkü bu savaşın hoyrat kurallarına karşı varlığını etten kalkan haline getirmiş Kürt kadınlarının, barış annelerinin nefes aldıkları her an vicdani redlerini açıkladıklarını görüyoruz. Onlar ne savaşın, ne de ölümün öznesi olmayacaklarını devlete yaşayarak ve hesap sorarak öğretiyorlar. 12 Eylül faşizminin ardından evlatlarını gözaltında, işkencelerde kaybetmiş Cumar-tesi anneleri, ağıtlarını hüznü değil isyana dönüştürerek hiç bıkmadan hesap sordular, bir kere olsun devlete karşı dik duran omuzlarını düşürmediler. Onların yaşadıkları ve savaşı reddettikleri her an, devletin inkâr politikalarının sosyal yıkımı oldu. Ve aslında kadınlar militarizme ve devlete olan isyanlarını sadece Kürdistan’dan, Türkiye’den değil, dünyanın dört bir yanından, Filistin, Bosna Hersek, Güney Afrika, Arjantin ve daha sayamayacağımız birçok coğrafyadan yükselttiler. Bizler diğer yandan savaşın görünmeyen özneleriyiz. **Sadece savaş koşullarında değil, yaşadığımız her an, toplumsal iktidarlar cinsiyet politikalarından beslenirken, devletin pasif ve korunması gereken öznesi olarak üzerinde politika yürütülen sessiz özneler haline getirilmek isteniyoruz.** Bizlere yıllarca öğretildiği gibi doğamız itibarıyla pasif ve barışçıl olduğumuz için değil, politik birer özne olduğumuz için reddediyoruz. Savaşın kendisi cinsiyetçidir ve aktif olarak savaşın içinde bulunmamak, barıştan taraf olmak demek değildir. Biz hep bu savaşın içindeydik ve militarizme, dışı vatanda erkek siyasi egemenlik kuranları lan-etleyerek karşı çıkıyoruz. Bizler vatanın, milletin ya da atanın değil, yaşamın izindeki kadınlarız.

Hayatlarımız çalınmadan hayallerimizi buluşturuyoruz.

İster savaşta, ister de barışta kadınlar hep militarizmin görünür ya da görünmez özneleri olmaya zorlanıyor. Biz Anarşist Kadınlar hayatlarımızı çalan Militarizmi reddediyor, 15 Mayıs Vicdani Retçiler Günü etkinliklerinde Kürtçe, Gürcüce ve Türkçe olarak açıkladığımız vicdani retlerimizle hayallerimizi buluşturuyoruz:

"Ku derya jiyana me be girtin, dive xeyalen me were ba hev. Tsxovreba udovkargveli şevaxvedrot otsnebi. Hayatlarımız çalınmadan, hayallerimiz buluşmalı".

Anarşist Kadınlar

selin ever

Ben Selin Ever. Bir kadın olarak sadece bu ülkede doğmuş olduğu, belirli bir cinsiyet ve yaş grubuna dâhil olduğu için militarist sistem tarafından inanmadıkları bir vatani hizmeti gerçekleştirmek zorunda bırakılan erkeklerle dayanışma içinde vicdani reddimi açıklıyorum.

Hayatlarımız çalınmadan, hayallerimiz buluşmalı.

canan soylu

Ben bir Kürt kadınıyım. Kürdistan topraklarında yaşanan savaştan, ölümden kaçmış bir ailenin ilk çocuğuyum. Buraya geldiğimden beri de T.C devletinin yine buralarda uyguladığı başka bir savaşın içine düşmüş bulunuyorum.

Askere gitme zorunluluğum olmasa bile yıllardır yaşanan asimilasyonun, yok saymanın, ötekileştirmenin, öldürmenin altına imza atan T.C devletinin ve ordusunun karşısında hep direnen hiç yılmayan barış anneleri ile aynı onurlu düşünceleri paylaşıyorum. Biz öldürmeyi reddediyoruz.

Savaşı, tek tipleşmeyi, militarizmi ve bunun yol açtığı sömürüyü, cinsiyet ayrımcılığını, ölmeyi, öldürmeyi tüm vicdanımla bir anarşist kadın olarak reddediyorum.

Ve diyorum ki, **hayatlarımız çalınmadan, hayallerimiz buluşmalı.**

Ez jinek kurd im. Zarok a yekemîn ya malbatek ji ber şer a li kurdistanê u ji ber mirin ê revîye me. Lê ji dema ku ez hatim vira, min xwê di nav şerekî din ya komara tirkîyê de dît.

Belê ez ne divîyem ku bibim leşker, le ez mîna dayîkên aşîtiyê -dayikên aşîtiyê ku li ber asimilasyon, tune hesibandin u kuştinên dewleta tirkîyê u ya arteşa wî, bi rumet inyard dîkin u qet bêzar nabin- difikirim: Em kuştinê red dîkin.

Ez hemankirinê, mîlîtarîzmê u kedxwarî ya ji ber wî; ser rê girtina zayendî, mirin u kuştinê bi hemu wîdana xwê wek jinek anarşîst reddikim.

U dibêjim ku: Berîya jîyana me bê dizîn, divê xeyalên me were ba hev.

kumru gök

Ben Kumru Gök. 20 yaşında anarşist bir kadın olarak, yeryüzündeki tüm canlılar adına reddimdir.

Dünyanın birçok yerinde efendilerin-liderlerin "savaş", "öldür" emri altında eline silah alan kardeşlerimin, arkadaşlarımin ölmesini-öldürülmesini reddediyorum.

Polis devletinin çocukluğumuzdan itibaren beynimize yerleştirdiği-yerleştirmeye çalıştığı militarizmi ve bu militarizmin elçisi olmayı reddediyorum.

T.C devletinin yıllardır süren Kürt halkı üzerindeki asimile politikası ve bu politikanın bir parçası olarak işgal edilen hayatları, sokakta oyun oynama vaktiyken silahların, bombaların altında yaşamlarını yitiren çocukları, sadece insan hayatı olmayıp işgal edilen bölgedeki yakılan ormanları-yok edilen doğa yaşamının farkındayım.

Bu yüzdendir ki reddediyorum:

Devletin kanlı elinin bana uzattığı savaşı haklı çıkaran tüm gerekçeleri, diğer insanların ölümüyle kazanılan zaferleri, kanımın diğer kanlardan olan asilliğini-üstünlüğünü, savaşmanın kutsal olduğunu...

Tüm canlılar adına; hayatlarımız çalınmadan hayallerimiz buluşmalı...

6 15 mayis dünya vicdani ret gününde Anarşist Kadın militarizmi kendi dilleriyle reddetti.

mine sayarı merve arkun

Ben Mine Selin Sayarı. Hukuk fakültesi öğrencisiyim. Öldürmeyi reddeden insanlara "halkı insan öldürmekten soğutma" davası açan, vicdaniyla savaşmayı reddeden kimselere vicdansızlığın hukukunu dayatan, kardeşkanı dökmem diyenlere dökeceksin diyen faşist militarist TC devletinin hukukunu çok yakından tanıyorum. Bu devletin adaleti öldürür, yakar, yıkar, ötekileştirir, yaşam alanlarını talan eder. Siyasi erklerin, "vatan toprağını temsil eden kadını" korumak için kardeş katlini meşrulaştırdığı bir savaşın parçası olmayacağım.

Militarizm ve milliyetçilik, varlığı hasebiyle cinsiyetçidir ve ben anarşist bir kadın olarak yaşamım boyunca gizli veya aktif öznesi olduğum bu savaşı, devletin ve onun vicdansız hukukunu, militarist tahakkümün onu meşrulaştıran bir parçası olmayı reddediyorum. **Ve diyorum ki "hayatlarımı çalınmadan hayallerimiz buluşmalı!"**

reyhan arslan

Ben Artvin Borçkalı bir Gürcü kadınıyım. Ana dilim Gürcüce. Bir sınır köyünde yaşıyor ve köyümden baktığımda sınırın öteki tarafını görebiliyorum. Sınırın arkasında bizimle aynı dili konuşan insanlar var. Sınırın her iki yanında iki ayrı devlete ait askerler tüm gün tüm gece sınırdaki kendi topraklarını bekliyorlar. Aynı dili konuşsalar da konuşmasalar da sınırların ayırdığı insanlar birbirlerine düşman değildirler. İnsanları düşman eden devletler ve onların militarist anlayışlarıdır. Ben anti-militarist ve anarşist bir kadın olarak sınırlara, askerlere, savaşımlara, devletlere karşı olduğum için bu görevi ve bu kurumu reddediyorum. Ben iktidar ve mülkiyetin olmadığı, sınırsız, sınıfsız, paylaşma ve dayanışmayla dolu özgür bir dünya hayal ediyorum. **Hayatlarımız çalınmadan hayallerimiz buluşmalı.**

Me var Artvin- Borçka'dan kartulikalbatoni Reyhan Arslan'ı. Çemi deda ena Kartuli enaa. Sazğvar gverd ert sopelşi vtsxovrop da rom gavxedav sazğvar ikit, çem enis metkveleb vxedav. Sazğvaris ikit aketidan ortav saxemtsipos carebi, dila sağam tviton kvekanas udganan. Erti ena konden arkonden sazğvaris gakopili xalxi ertmanetis mtveri arari. Adami-anis mtveroba miss saxemtsipos militarizuli politikaa. Me erti antimilitaristi da anarşisti kalobit, sazğreb, careb, omeb da saxemtsipoebze mopirdapiri var da amitom, caris movaleobas ukugdebelivar. Me xelisuplebis da sakutreobis ukopneli, usazğvaro, uklaso, natsiloba da damkmarebis arsebuli tavisupali kvekanas otsneba makvs. **Tsxovreba udovkargveli şevaxvedrot otsnebi!**

Ben Merve Arkun. 21 yılımı içinde geçirdiğim, hayatıma saldıran bu militarist sistemi reddediyorum.

Ben bir kadın olarak, varoluşumu yok sayan, hayatıma her gün tecavüz eden, beni savaşlarının bir öznesi haline getiren militarizmi; bir anarşist olarak iktidarların ezilenlere uyguladığı zulmü ve tecavüzcü devletin savaşının bir parçası olmayı reddediyorum.

Yaklaşık 30 yıldır bu topraklarda T.C. devletinin Kürdistan'da uyguladığı imha ve inkâr politikalarını, öldürülen çocukları, yitirilen hayatları görüyorum ve bu kirli savaşın bir parçası olmayı reddediyorum.

Savaşın devamlılığı süresinde kadını bir araç olarak kullanan bu militarist sistemi kabul etmiyor, savaşın insan kaynaklarını kurutmak için mücadele ediyorum. Ben otoritenin ve hiyerarşinin olmadığı, savaşlarda kimsenin ölmediği bir dünya hayal ediyorum ve bu yüzden anarşist bir kadın olarak vicdani reddimi açıklıyor, halkı askerlikten soğutuyorum.

Hayatlarımız çalınmadan, hayallerimiz buluşmalı.

SAVAŞTA BARIŞTA MİLİTARİZM ÖLDÜRÜR!

Militarizm sadece “savaş” değildir. Dolayısıyla “savaş” dışında şiddet, hiyerarşi, cinsiyet ayrımcılığı, itaat gündelik hayatımızın bütününde mevcuttur. Özellikle savaş süreçlerinde askerlikle erkeği hedef almış gibi görünen bu kışkacın görünmeyen bir diğer yüzünde kadınlar vardır. Kadınların buna bağlı olarak vicdani retçi olmaları, onların tüm bu öğeleri içinde besleyen militarizmi doğrudan reddetmelerindendir.

Vicdani retçi Anarşist kadınlar olarak 15 Mayıs Vicdani Retçiler günü kapsamında **"Savaşta, Barışta Militarizm ve Kadın"** temalı bir film gösterimi ve söyleşi gerçekleştirdik. **Film: Savaşın kareleri, kadının halleri-görüntü kolajı, 40 dk.**

Söyleşimize katılan **Nevin Sungur** Bosna'dan Filistin'e, Afganistan'dan Irak'a kadar pek çok savaş cephesinde çalışmış, Afganistan'da savaş zamanında, yani 2001'in sonlarında en çok zaman geçiren isimlerden biri. Hatta Mazari Şerif'in yakınlarında Taliban esirlerinin tutulduğu Cenk Kalesi'ne giren ilk muhabir olarak da Gazeteciler Cemiyeti'nin verdiği ödülünden Metin Göktepe Ödülleri'ne kadar pek çok ödül almıştır.

Söyleşide savaşın kadınlar üzerinde yarattığı etkiyi kendi yaşadıkları ve tanık oldukları üzerinden bizlerle paylaştı.

Engin Ardiç Sıçtın, Sakın Sivama!
Anarşist Kadınlar olarak yazdığı yazıyla kadınları aşağılayan Engin Ardiç'in çalıştığı Sabah Gazetesi'nin Balmumcu'daki binası önünde eylem yaptık ve bina önüne koku bombası bıraktık. Engin Ardiç'a seslendik: **"Senin gibilere karşı çok öfkeliyiz Engin Ardiç. Sıçtın, sakın sivama."**

Gazete binası önünde şu açıklama okundu:

Bu ülkede kadın olmaktan daha zor şey erkek olmak. Her zaman hazır olacaksın, her zaman güçlü olacaksın, erkekliğini her durumda göstereceksin. Erkek olacaksın ki sevdiğiyi evlenmek isteyen öz kardeşini öldüreceksin. Erkek olacaksın ki askere gidip insan öldüreceksin. Erkek olacaksın ki akşam işten geldiğinde sana kendisini sunmayan karını öldüresiye döveceksin. Erkek olacaksın ki kadınları eve kapatacağısın, aşağılayacağını, yok sayacağını.

Ama erkeklik de elden gider, hem de fena gider. O zaman karılarına söz geçiremeyenler öçlerini başkalarından alırlar, hırçınlaşıp sağa sola saldırırlar. Anlaşılan Engin Ardiç'ta erkekliğe veda edememe sıkıntısı baş göstermiş, çatacak kimse bulamamış, devrimci kadınlara bulaşmış.

Ara ara yazdıklarıyla kendini gündeme taşımayı başaran Engin Ardiç bu kez "sert kaya"ya denk geldi: Devrimci kadınlara. Evet, Engin Ardiç, devrimci kadınlar aşağıladığınız gibi bacılarınız değil, korkulu rüyalarınızdır. Erkeğin ve devletin baskısını en çok da onlar bedenlerinde yaşar; kapitalistlerle ve sermaye sınıfıyla falan da çok ciddi sorunları vardır. Bu hınç, kendini "eylemcilikle", aslında nefretle, öfkeyle, vurup kırma arzusuyla her zaman dışa vurur.

Çünkü Eylem bereketlidir!

"Şimdi suskun olan yığınlar
Ökyanus gibi gürlediğinde;
Yığınlar ölmeye hazır olduğunda
Komün tekrar ayaklanacak.
Sayılamayacak bir kalabalık olarak geleceğiz.
Bütün yollardan geleceğiz.
Ve karanlıklarda sıyrılan intikamcı hayaletler gibi gelirken
Yumruklarımızı sıkacağız.
Bayrağı ölüm taşıyacak.
Al kablara boyanmış kara bayrağı
Alev alev göğün altında
Özgürleşen toprak
Mor çiçekler açacak..."

Paris Komünü'nden yoldaş, Louise Michel

Anarşist Kadınlar Olarak Dünya Kadınlar Günü'nde Kadıköy'deydik...
5 Mart Cumartesi günü Kadıköy'de yapılan Dünya Kadınlar Günü mitingine
Anarşist Kadınlar olarak "Devletten dilenme, İsyanla Özgürlüğe" yazan
pankartımız, kara mor bayraklarımız, halayımız, horonumuz ve isyan
çığlıklarımızla katıldık.

Yürüyüş esnasında "İsyan Devrim Anarşi, Ne Mutfağa Ne Fabrikaya
Bütün Kadınlar Sokaklara, Kadınlar Sokakta Anarşiyle İsyanda, 8
Mart Bir Gündür Her Gün Bizimdir, Devrim Yapılmaz Satın Alınmaz
Ya Ruhumuzda Ya Hiçbir Yerde" sloganlarını attık. Erkek egemen sisteme,
cinsiyetçiliğe, homofobiye, kapitalizme, iktidarlara ve tüm devletlere karşı gelenek-
sel isyan koşumuzu gerçekleştirdik. Bunun ardından Anarşist Kadınlar olarak
çıkarttığımız "Fevkalade Tehlikeli" adlı fanzinimizi dağıttık.

KADINLAR SOKAKTA, ANARŞİYLE İSYANDA!

EKMEK ADALET ÖZGÜRLÜK İÇİN

Anarşist Kadınlar 1 Mayıs yürüyüşüne "Hayatlarımız Çalınmadan Hayallerimiz Buluşmalı" pankartı ile katıldık. Devrimci Anarşist Faaliyet, Lise Anarşist Faaliyet ve Mülksüzler ile oluşturulan ortak kortejde yürüyüş boyunca tulum eşliğinde Herkes Barikata marşı coşkuyla söylendi, kavgayı ödünç aldık ödünç vereceğiz bildirleri dağıtıldı. **"Ne mutfağa ne fabrikaya bütün kadınlar sokaklara" "İsyan, devrim, anarşi" "Gelsin baba, gelsin koca, gelsin devlet, gelsin cop inadına isyan inadına isyan inadına anarşi" "Kadınlar sokakta anarşiyle isyanda" "Ekmek adalet özgürlük"** sloganları atıldı.

İsyan koşusu yapıldı ve horon kuruldu. Arama noktalarına gelindiğinde, 1 Mayıs'ın bayram değil isyan günü olduğuna ve barikatın ardındaki devlete ve onun adaletine teslim olunmayacağına değinen bir açıklama yapılarak kafesle çevrilmiş alana girilmedi. **"Polis defol bu sokaklar bizim", "Bütün polisler katildir", "Bütün devletler katildir"** sloganlarının ve tulum eşliğinde kurulan büyük bir horonun ardından eylem sonlandırıldı.

direniş destek

Sendikalı oldukları için işten atılan ve fabrika önünde direniş geçen Ontex (Canbebe, Helen Harper, Canped) işçileri mücadelelerinin 86. gününde. Hem sendika ağalarına hem de patronlara karşı giriştikleri bu onurlu süreçte kendilerine destek olmak için direniş çadırlarını ziyarete gittik.

Kendilerini var eden işçilerin mücadelesine omuz vermek yerine patronlarla işbirliği yapan sendika ağalarına karşı "öz örgütlenme" bilinciyle hareket eden işçiler, ne patronlara ne de sendika ağalarına boyun eğmeyeceklerini belirttiler.

Bir süredir işçilere destek vermek için Can bebe, Helen Harper, Canped üzerine yapıştırdığımız boykot stickerları nedeniyle fabrikaya geri gönderilen Ontex ürünlerinin patronlar üzerinde tedirginlik yarattığını söylediler. Eğer patronlar taleplerine kulak tıkamaya devam ederlerse bu eylemselliğin tüm Türkiye'ye yayılması için çalışma başlatacaklarını da eklediler.

Bu mücadelede Anarşist Kadınlar olarak sonuna kadar işçilerin yanında olacağımızı bir kez daha dile getiriyoruz.

Ontex işçileri yalnız değildir!

ontex'e köstek

Ontex firması, içinde Can Bebe, Helen Herper, Can Ped, Can Lady adlı ürünlerin de olduğu markaları üreten, Ortadoğu ve Afrika bölgesine ihracat yapan, yaklaşık 500 kadar işçinin çalıştığı küresel bir şirket. Selüloz-İş'in yıllardır örgütlü olduğu fabrikada işçiler, düşük ücretlendirmeye ve sendika patronlarının işverenin çıkarlarından yana taraf olmasına karşı direniş geçmişlerdi. Günlerdir fabrika önünde sürdürdükleri direnişlerini, Ontex ürünlerini boykot çağrısıyla devam ettirmektedirler.

Kadın pedi, çocuk bezi, losyonu vb. üretim yapan bu küresel şirketin öncelikli tüketicisi ise kadınlar. Direnişlerini kararlılıkla sürdüren işçi arkadaşlarımızla dayanışmak için hazırladığımız 'Ontex'e köstek, Direniş destek, BOYKOT' yazılı stikerleri farklı semtlerde, marketlerdeki ürünlerin üzerine yapıştırmaya başlamıştık. İstanbul'un farklı bir çok semtindeki marketlerde ürünlerin üzerlerine bu stikerleri yapıştırdık. Ontex işçilerini ziyaret ettiğimizde yaptığımız dayanışmanın olumlu geri dönüşünü onlardan duymak bizleri çok heyecanlandırdı. Kadın pedleri ve çocuk bezleri üzerlerine yapıştırdığımız boykot'lu ürünler fabrika'ya bir bir iade edilmiş. Bu fabrikada konuşulmaya başlanmış ve oldukça etki yaratmış. İşçi arkadaşlarımızda bu yöntemi uygulama kararı almışlar. Şimdi boykot daha da büyüyor ve yayılıyor. Direnen Ontex işçileri her Cumartesi saat 18:00 de İstanbul-Beyoğlu Galatasaray lisesi önünden Burger King önüne yürüyorlar.

Çığlık

koşmaya yeni başlamıştı adımlarım
düştüm
bebeğim bir yana gülüşlerim bir yana.
anneme baktım yoktu!
başımda yabancı bi adam
küçücük göğsümde kocaman elleri
sakalları deldi geçti
pespembe tenimi.
anne annee...
bir oyun sandım
elleri kara kara öcü amcalarımı.
bi emzik düğümünde
yarıldı bedenim
altımı ıslattım sandım
kan kaybında boğuldu insanlık!
bebektim
çocuk olacaktım
abla olacaktım
altımdaki bez çıkmadan
kadın oldum bi buçuk yaşında...
adam oldu mu o amca bedenimde???
öğretin bana;
kendi suyumu kendim alamazken
nasıl sulayacağım bedenimde ölen
çiçeği!!!
ben kadın olmak istemedim
ben bu Dünya'ya da gelmek
istememiştim ki...!
anneeee... babaaaaa...
ışık açın!
uzanamıyorum...
yarınları çalınmış, masum dünyaları
kirlenilmiş. o küçücük bedenlerimiz için!

Devleti hadım edelim, Adalet yerini bulsun!

Sakine, İpek, Arzu, Remziye, Adile... Kimi 18'inde, kimi 42'sindeydi. Kimi başörtülü, kimi şalvarlı, kimi mini etekliydi. Kimi okumuş yazmış, kimi cahil, çaresiz, kimi kimsesiz, kimi hiç yoktan yere... Ama hepsinin ortak noktaları 'namus' ya da 'töre' adına katledilmeleri idi. Katilleri; eşleri, babaları, erkek kardeşleri... Katilleri; devletti, yasalardı, erkek egemen sistemdi, militarizmdi. Hatice, Elvan, Kezban, Dilek... Kimi 2,5 yaşında, kimi 12 sinde. Kimi kimsesiz, kimi ana-babalı. Ama hepsi; çaresiz, savunmasız, küçücük... kiminin dedesi, kiminin komşusu, ki minin hiç kimsesi. Katilleri; devlet, yasalar, erkek egemen sistem. Katiller aramızda, katiller 'biziz', katiller 'hepimiz'. Onları 'biz' öldürdük, 'biz' taciz ettik, 'biz' tecavüz ettik, Onları 'toplum' yok etti. Kafamızdaki toplum ekek egemen anlayışın bir ürünü ve egemen roller algılarımıza hükmediyor. Kadın ve erkek olmak üzere büyütülüyor, bu anlayışın, bu rollerin kılıfına bürünüyoruz. Tahakkümü araç bilen egemen anlayışın süregittiği bir dönemde yaşamak zorunda kalan

insanlık nasıl da hoyratça zulüm ediyor. Şimdilerde iktidarlar tartışa dursun hadım yasası geçecek mi, suç önlenilecek mi? diye. 'Sapıklığı' tedavi etsinler, ilaçla, iğneyle, zorla ya da istekle. 'Suçluyu' ıslah etsinler, yasalarıyla korusunlar mağduru, korusunlar halkı. mercilerinde tartışıp; bulabilecekleri en etkili çözümü önersinler ve üreterdursunlar. Böylesine çaresizken, böylesine yaralıyken 'kadın', 'çocuk' neye yarayacak çözümleri, böylesine şiddetle beslenirken, böylesine meşruiyken şiddet ve erkek iktidarı, böylesine yaşanırken cinsel ayrımcılık ve nefret söylemleri, böylesine sürüyorken devlet insafı, çürüyorken insan vicdanı.. nasıl bahsedeceğimiz çözüm arayışlarından? Kadınlara, çocuklara karşı işlenen suçlar! iktidarsızlara, eşitsizlere işlenen suçlar! Cinsel istismar ve artmış gibi gösterilen cinayetler. Devlet, iktidarlar, erkek egemenlik varolduğundan bu yana sürmekteydi. Adalet o günden yitmişti, ezen ezilmekteydi, zulüm sürmekteydi. Şimdi adalet yerini bulsun! diyorsanız; yasa yerine varlığını çıkarmanız gerekir bu dünyadan. Ezilenin adaletini ezen sağlamayaz ki; kadında olsa, erkekte olsa iktidarsa şayet adaletsizliği getirecektir. Hangi parti olursa olsun, akıda, hasıda aynı. Hangi yasa çıkarsa çıksın, akıllara korku salacak, acılı yüreklere su serpecek, ama bilelim ki zulüm bitmeyecek. Koltuğu kim kaparsa o sürecek saltanatını. Kadın yine, çocuk yine ezilmekte, kervan yürümekte, devran sürmekte olacak. Kim tanımlayacak bu suçları, bu suçu yaratanlar mı? Şimdi suçları yaratanlar, yarayı kanatanlar, yaraya tuz basmak istiyorlar? Halkı galeyana getirip gerçekleri hadım etmek istiyorlar. Toplum ak, beden kara diyorlar. Erkeğin penisine müdahale ediyorlar. Oysa erkeklik peniste değil, düşüncelerde, toplumun kendisinde, algılarda gezinmekte ve yüceltilmekte. Militarist anlayışla gün be gün beslenmekte. Bu hastalığın sizin bildiğiniz bir tedavisi yok! Ve bir gün yaralı bir çocuk çığlığıyla bitecek saltanatınız!

Kadınlarsokakta.org

**KAPİTALİZM
HAYATLARIMIZI
PARÇALAMADAN
HAYALLERİMİZ
BULUŞMALI**

ANARŞİSTKADINLAR